

**Galerie
U Betlémské kaple
2020**

**P
L
S

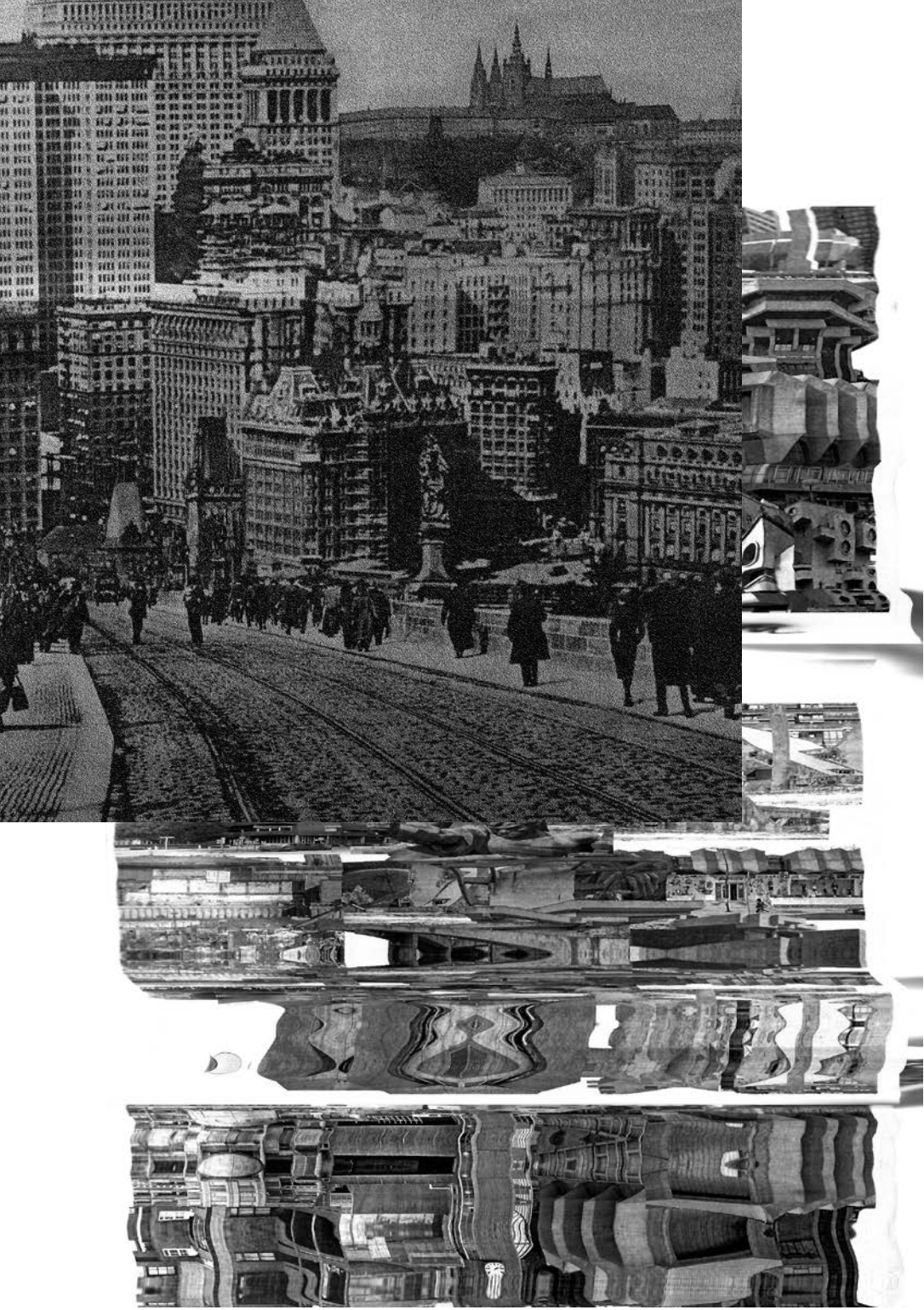

Město je bláznivá spleť mnoha částí, které se k sobě tak docela nehodí. Člověk by myslel, že se všechny spojí jako navzájem do sebe zapadající kousky puzzle, ale nějak se stalo, že řeky a potoky a mosty a tunely rozdělují a spojují území, která by svým charakterem a zeměpisnou polohou mohla být na míle vzdálenými cizími zeměmi a ne částmi jednoho do široka roztaženého velkoměsta.

Ed McBain
Udělal jsem to já

The city is a crazy thing of many parts that don't quite fit together. You would think that all the pieces would join, like the interlocking pieces of a jigsaw puzzle, but somehow the rivers and streams and bridges and tunnels separate and join areas which, in character and geography, could be foreign countries miles apart and not segments of the same sprawling metropolis.

Ed McBain
Lady, Lady, I Did It!

Polis a město je jedno a totéž, v tom dobrém i špatném slova smyslu. Polis je ztělesněním prvního moderního města či městského státu na světě, které vzniklo v archaické době na poloostrově Peloponés. Proto se polis stala významným absolutního města, symbolem, který jde nejen napříč generacemi, ale staletími. Je možné ji najít v dávné historii i sci-fi románech, které se odehrávají v daleké budoucnosti.

Polis je civilizačním příznakem města, který je neustále přítomný a má víc než mnoho podob. Může pokrývat celou planetu – ekumenopolis, ale stejně tak může být určeno jen mrtvým – nekropolis. Je to pravda i lež – hrdá, silná a věky posvěcená Konstantinopolis, stejně jako relativně nedávno založený Minneapolis, který by si pravděpodobně přál mít podobný rodokmen i význam. Polis je živý organismus otištěný do ulic, budov a náměstí, který se neustále vyvíjí, má svou tvář, tělo i peristaltiku střev. Je skrz naskrz prolezlý malými osudy lidí, radostí i bezprávím, z nichž se den po dni skládají velké dějiny. Ne nadarmo v sobě to slovo zaklíná i politiku i policii.

Michal Škapa aka Tron (1978), přední představitel české postgraffiti scény připravil stejnojmennou výstavu zaměřenou na urbánní struktury. Ta rozvíjí jeho dva předchozí projekty, které se vztahovaly k vizualitě současného městského prostoru BABYLON (2018, Galerie Villa Pellé, Praha) a KÓD ULIC (2019, Dům umění Opava). Stejně jako ony, POLIS dominantně vychází z té linie jeho malířské práce, která se odvíjí od realističtějšího tvarosloví odvozeného původně z komiksové a cartoons estetiky, aby se postupně zaměřovala na vážnější témata. Ne náhodou byla původně inspirovaná záběry koncentrované zkázy po katastrofě v japonské jaderné elektrárně Fukušima v roce 2011.

Teprve později ztratila apokalyptický charakter a obrátila se jiným směrem, nicméně civilizační obsah založený na skladebnosti jí zůstal. Do centra pozornosti se tak dostala dystopicky působící materiální změň odkazující k fenoménu neustálého zmnožování, spotřeby a spontánní kreativity, která je ale zároveň symbolickým odrazem některých typických důsledků dnešního způsobu života založeného především na spotřebě. Nejprve se jednalo o pohledy do útrob vrakoviště, později se Michal Škapa zaměřil na složité architektonické sestavy, které mu posloužily nejen jako výrazný vizuální námět, ale zároveň indikátor sociálního a politického stavu.

Obrazy, tzv. komprese, vytvořené během posledních dvou let technikou americké retuše – airbrushu, jsou beze zbytku zaplněné motivy zhuštěné architektury až „na spad“ a reálně odkazují k prolínavé, kolážovitě estetice dnešních megapolí. Práce s detailní skladebnou kompozicí zachycované v horizontálních plánech nad sebou představují živelný urbánní slepenec na způsob brazilské favely. Ostrý „fotografický ořez“ zbavuje záběr širšího kontextu a pozorovatele nutí vnímat určený výsek, takže soustředí svou pozornost na konkrétní bloky, které jsou nositeli hlavních informací obsažených v té které kompozici.

Není náhodou, že právě architektura posloužila Michalu Škapovi jako hlavní motiv, na němž obrazně ilustruje momentální situaci a stav

lidské společnosti. Městské struktury jsou odrazem komplikovaného vývoje a podle stupně přiblížení vypovídají o podobě mnohotvárného celku nebo unikátních detailech, které mají vliv na jeho utváření. Z odstupů se ale drobnopisné prvky zachycované uvolněným rukopisem slévají někdy až na úroveň abstraktní kompozice, takže mohou evokovat třeba teritoriální schémata a civilizační mapy nebo v některých případech dokonce čistou malbu bez přívlastků.

Je příznačné, že na obrazech jsou zachycená města vylidněná, jakkoli je zřejmé, že sama jsou produkty lidské činnosti. Prostřednictvím architektonické struktury, která se na obrazech objevuje, je ale možné identifikovat protikladné kategorie, které z nich vyplývají – vysoké kontra nízké, osobní kontra reprezentativní, spontánní kontra direktivní, a pomocí toho interpretovat děje, jež se mohou odehrávat za kamennou hradbou brutalistních staveb. Skladebnost, tedy uvědomělé komponování jednotlivých částí do vrstevnatého celku, Michal Škapa používá jako dramatický a významotvorný prvek, pomocí kterého je možné pointovat obsah jednotlivých maleb. Jakkoli se může zdát, že jde jen o utopii, je třeba mít při tom na mysli fakt, že se tato vize často skládá z reálných výseků existujících měst. Na jednom z obrazů se tak objeví i nedávná realizace na veleslavinské zdi, která vzbudila poměrně velké emoce.

Sumární pohled tentokrát navíc integruje do záběrů městské krajiny sochařské monumenty, takže autor více než kdy jindy zdůrazňuje ideologickou a systémovou složku současného života, která ve formě nejrůznějších realizací vznikajících na politické zadání v globálním měřítku postupně prorůstá do organismu města, stává se toxickou součástí veřejného prostoru a zároveň mementem doby. Tím se také zřetelně dotýká aktuálního dění z posledních měsíců, především strhávání a hanobení pomníků jako protestního účtování s minulostí.

aka TRON

The polis and the city are the same thing, in both the good and bad sense of the word. The polis is epitomized by the first modern city or city-state in the world, founded in ancient times in the Peloponnese. Therefore, the polis has become a sign of an absolute city, a symbol across generations and centuries. It can be found in ancient history and in sci-fi novels that take place in the distant future.

The polis is a civilization spectre of the city that is always present and takes innumerable forms. It can cover the entire planet – ecumenopolis – or it can house only the dead – necropolis. It is both the truth and untruth – proud, strong and forever consecrated Constantinopolis as well as the relatively recently established city of Minneapolis, which would probably wish to have a similar history and importance. The polis is a living organism imprinted in streets, buildings and squares that is constantly evolving and has its own face, body, and intestinal peristalsis. It is riddled with the small destinies of people, joy and injustice that accrete to create great history, day by day. There is a good reason that both “politics” and the “police” are derived from this word.

Michal Škapa a.k.a. Tron (1978), a leading representative of the post-graffiti scene, has prepared an exhibition of the same name, Polis, focused on urban structures. It develops his two previous projects related to the visuality of the contemporary urban space, BABYLON (2018, the Pellé Villa Gallery, Prague) and KÓD ULIC (The Street Code, 2019, the Opava House of Art). Like them, POLIS draws mainly from the artist’s painting, which is based on more realistic morphology originally derived from comics and cartoon aesthetics to gradually focus on more serious topics. It is no coincidence that it was originally inspired by footage of the concentrated destruction following the disaster at Japan’s Fukushima nuclear power plant in 2011.

It lost its apocalyptic character only later and turned in another direction, while still retaining the aspects of civilization based on compositionality. It began to focus on the dystopian material muddle referring to the phenomenon of constant multiplication, consumption and spontaneous creativity that also symbolically reflects some of the typical consequences of today’s way of life based mainly on consumption. At first, Michal Škapa presented glimpses of the bowels of scrapyards; later, he focused on complex architectural structures that served him not only as a strong visual theme, but also as an indicator of the social and political situation.

His paintings, the so-called compressions, created during the past two years using that technique of American retouching – airbrush – are completely filled with motifs of architecture condensed to “bleed”, referring to the overlapping, collage aesthetics of today’s megalopolises. The artworks with detailed compositions captured in horizontal planes represent an unrestrained urban conglomerate in the manner of a Brazilian favela. The sharp “photographic crop” deprives the image of a broader context and forces the observer perceiving the section to focus on concrete blocks that carry the main information contained in the composition.

It is no coincidence that architecture served Michal Škapa as the main theme he uses

to figuratively illustrate the current situation and state of human civilization. The urban structures are a reflection of complicated development, and depending on the degree of zoom, they reveal the form of the multifaceted whole and the unique details affecting its formation. From a distance, however, the detailed elements, captured in a relaxed way, sometimes coalesce to the level of abstract composition, so they may evoke, for example, territorial patterns and maps of civilization or, in some cases, even pure painting without attributes.

Significantly, the paintings capture deserted cities, although they are clearly products of human activity themselves. The architectural structures captured in the painting, however, make it possible to identify the contradictory categories resulting from them – the high versus the low, the personal versus the representative, the spontaneous versus the prescriptive –, helping us interpret the actions that may take place behind the stone wall of brutalist buildings. Michal Škapa uses the conscious composition of the parts into a stratified whole as a dramatic and meaning-bearing element that makes it possible to point to the content of the paintings. Although it may seem that all this is just a utopia, one should bear in mind the fact that this vision often consists of real sections of existing cities. For example, one of the paintings portrays the artist’s recent project on the noise barrier in Prague–Velešlavín that elicited intense emotions.

This time, the summary view also integrates sculptural monuments into the imagery of the urban landscape, through which the author more than ever emphasizes the ideological and systemic component of contemporary life, which on a global scale grows into the body of the city in the form of various realizations by other artists created to political order and becomes both a toxic part of public space and a memento of the times. Thus, it also clearly addresses the current events of recent months, primarily the taking down and damaging of memorials as a form of protest reckoning with the past.

2004

2004

2004

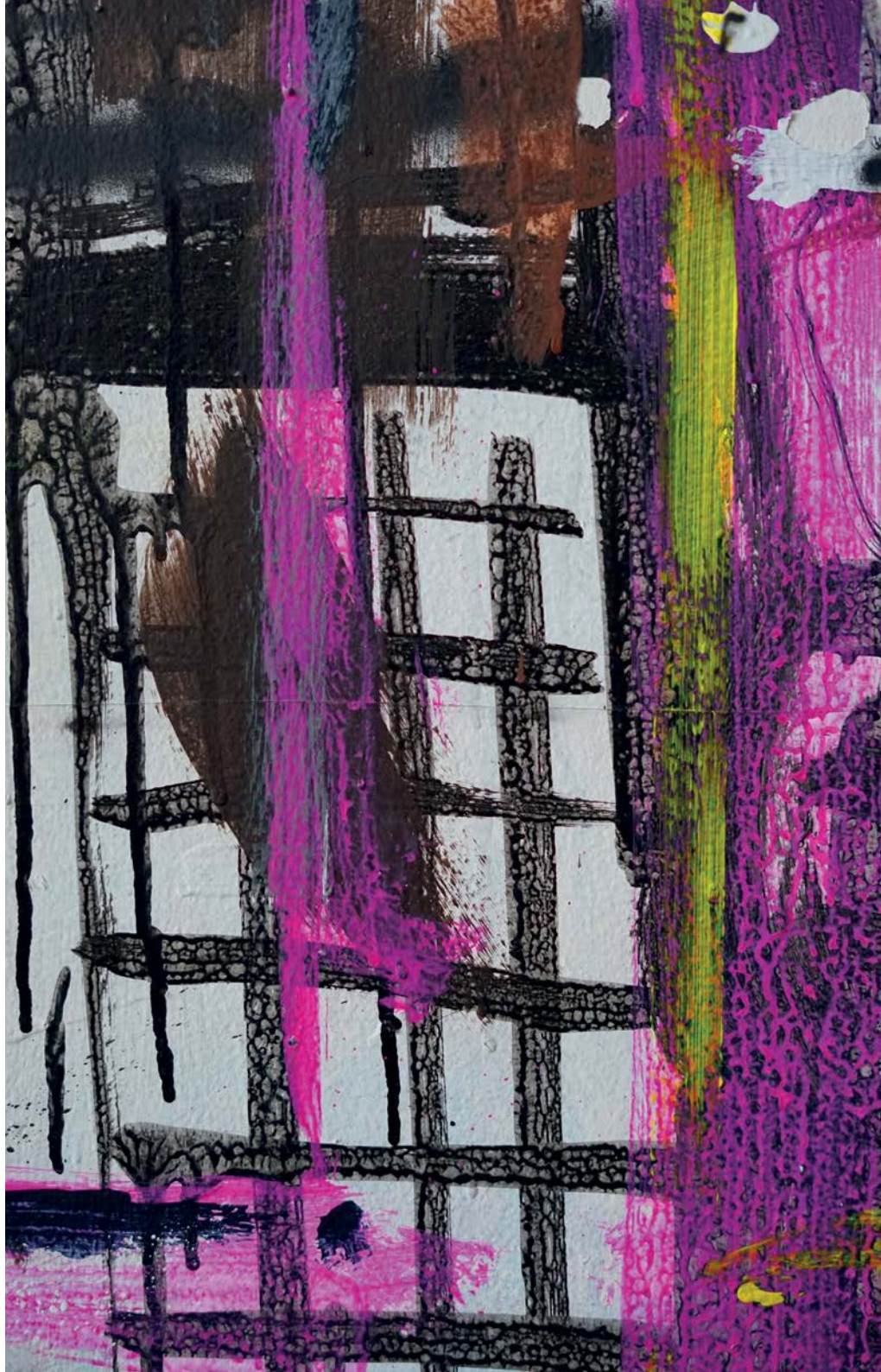
2004

2004

2004

2004

2004

Hlavolam
airbrush a akryl na plátně
80 x 80 cm
2020

Železná pěst
airbrush a akryl na plátně
195 x 195 cm
2020

Výkřik
airbrush a akryl na plátně
195 x 195 cm
2020

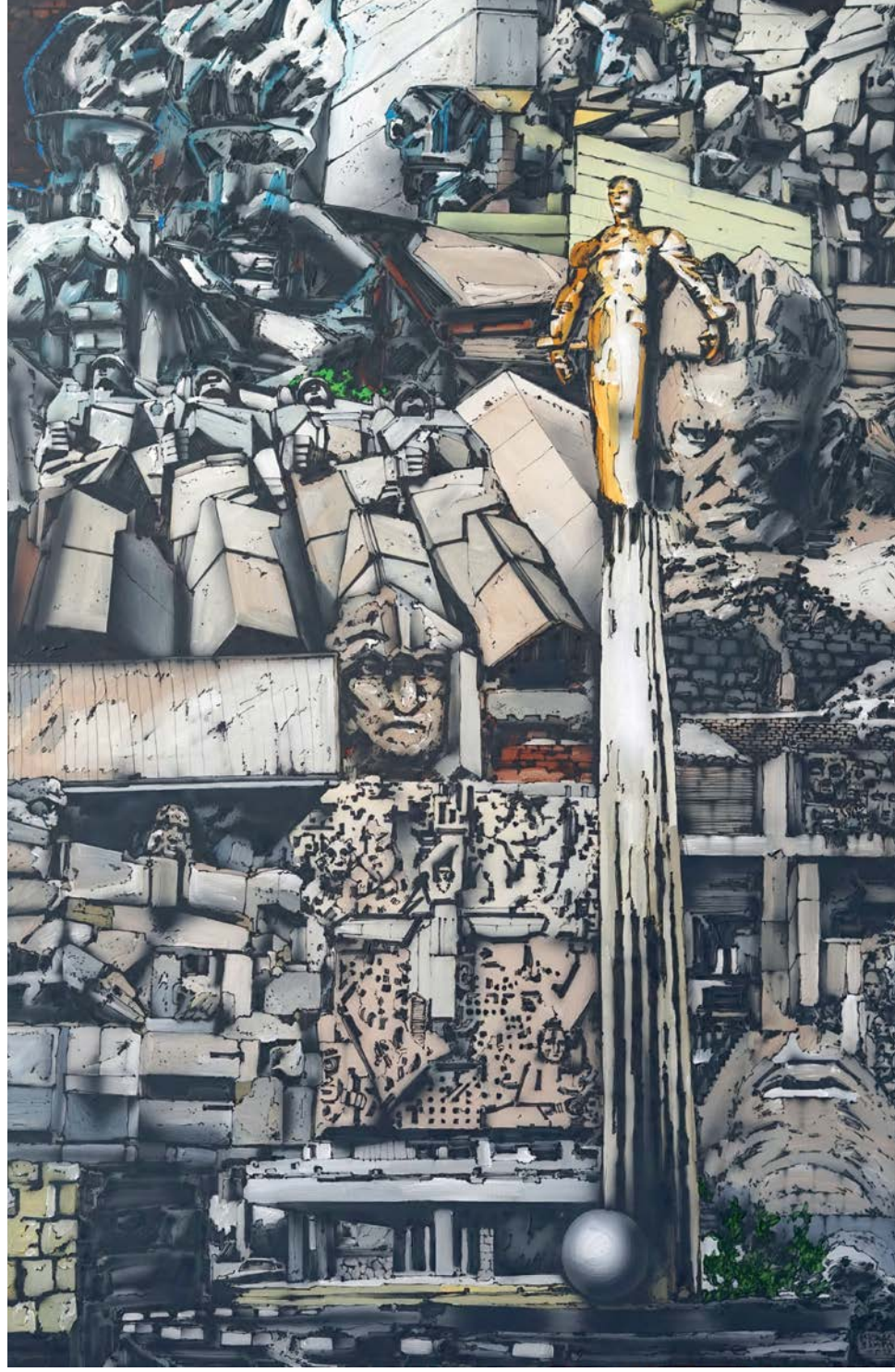
Městské struktury (1)
airbrush a akryl na plátně
32 × 72 cm
2019

Městské struktury (2)
airbrush a akryl na plátně
32 × 72 cm
2019

Na smetišti dějin
airbrush a akryl na plátně
150 x 100 cm
2019

Strážci ↘
airbrush a akryl na plátně
100 x 150 cm
2019

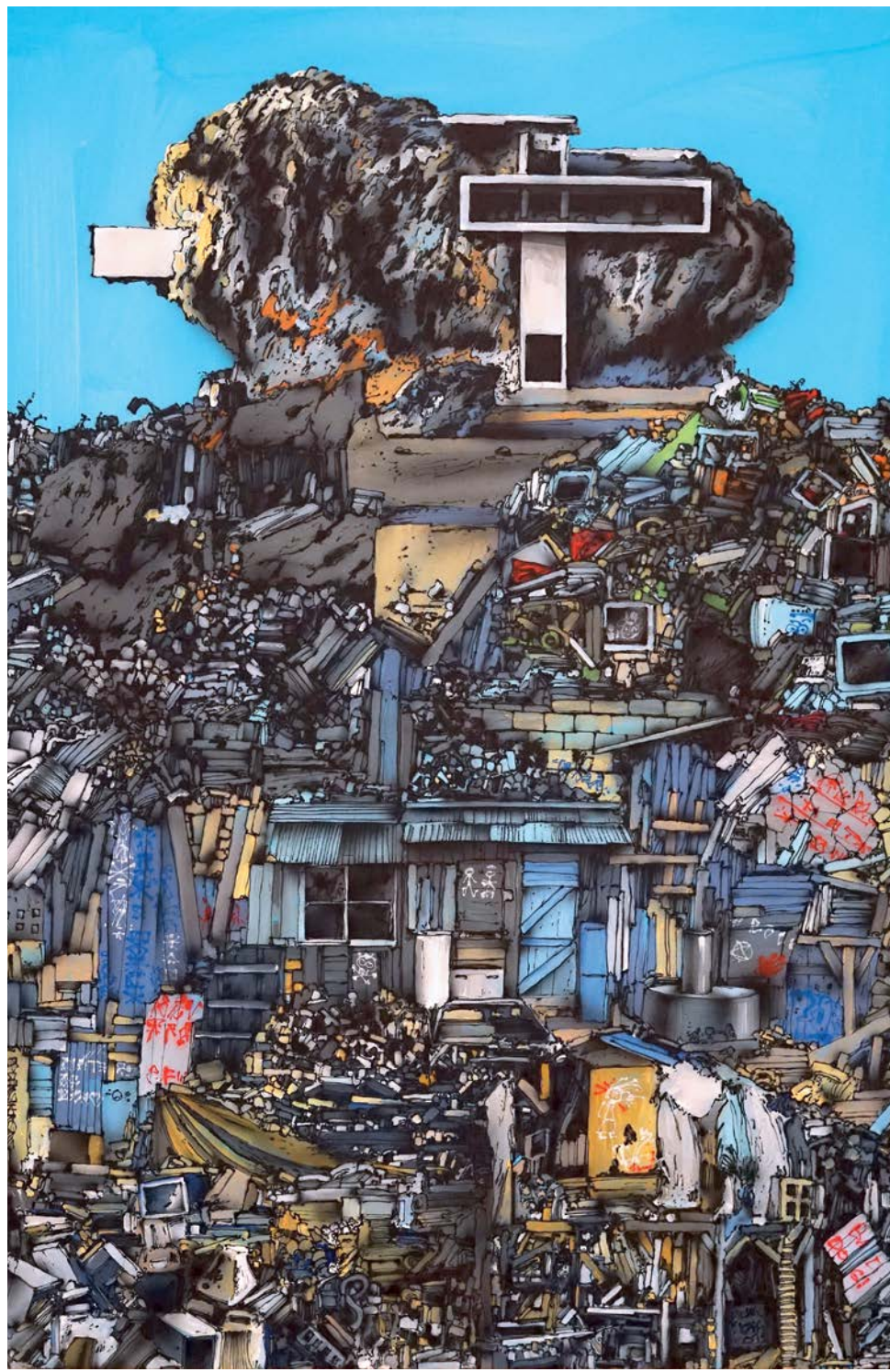

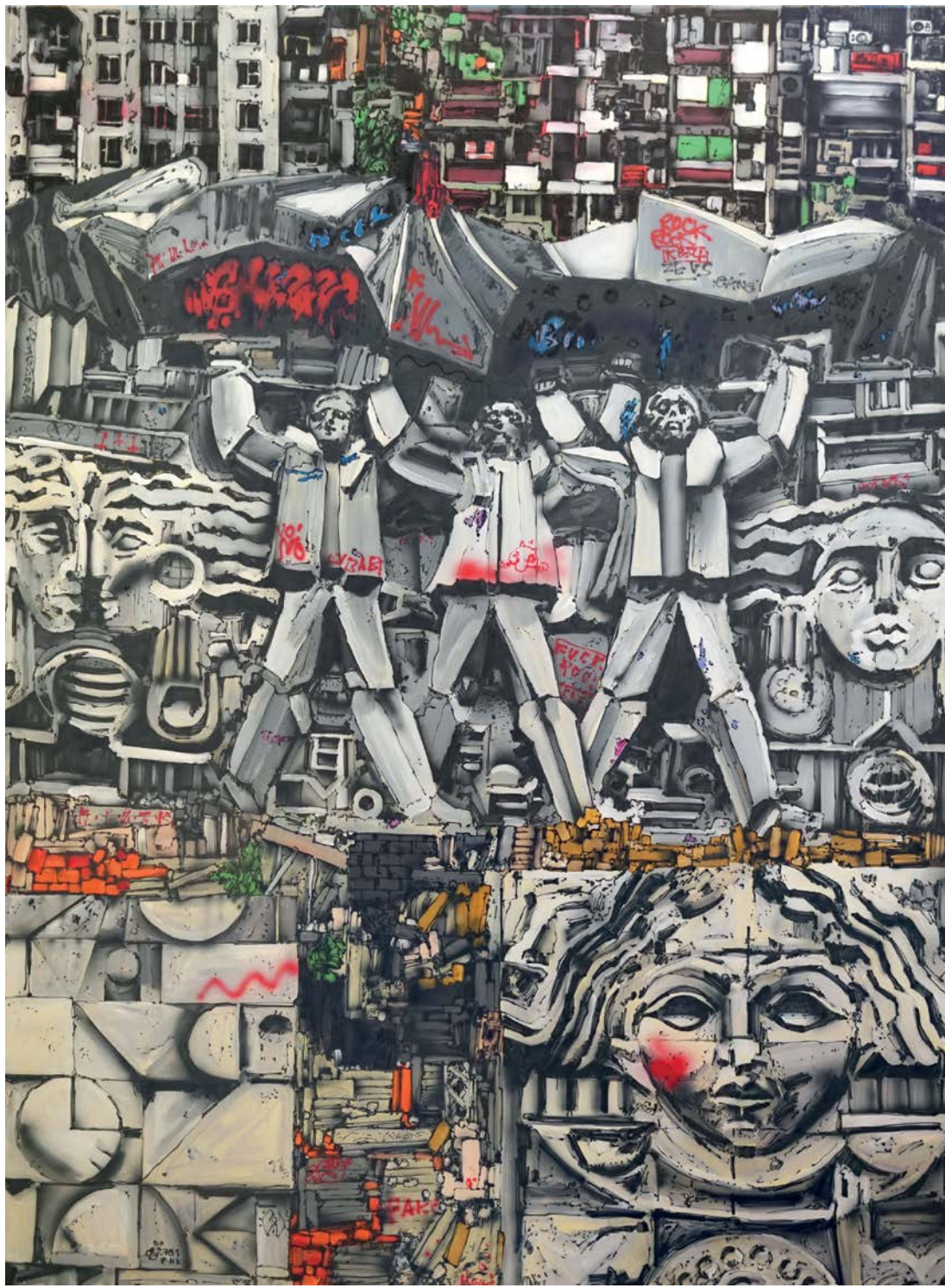

Hlava
airbrush a akryl na plátně
120 x 80 cm
2019

Pevnost
airbrush a akryl na plátně
120 x 80 cm
2019

Trojice
airbrush a akryl na plátně
160 x 120 cm
2019

Kadibudka
airbrush a akryl na plátně
130 x 130 cm
2019

Skládka
airbrush a akryl na plátně
130 x 130 cm
2019

Kód ulic #1
airbrush a akryl na plátně
100 x 100 cm
2020

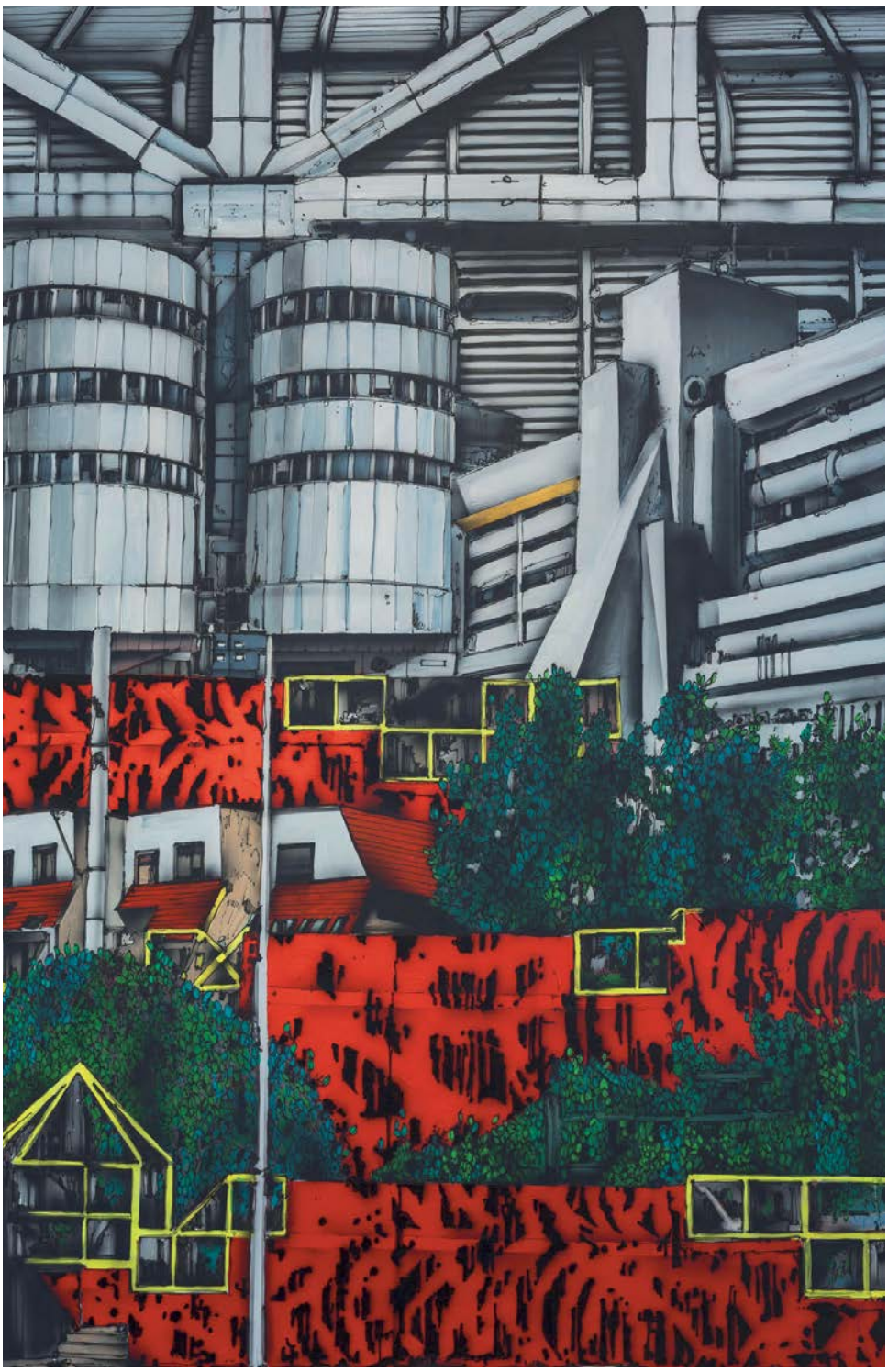
Kód ulic #2
airbrush a akryl na plátně
100 x 100 cm
2019

Světloňoš
airbrush a akryl na plátně
150 x 100 cm
2019

Brána
airbrush a akryl na plátně
150 x 100 cm
2020

Povstaň →
airbrush a akryl na plátně
260 x 440 cm
2020

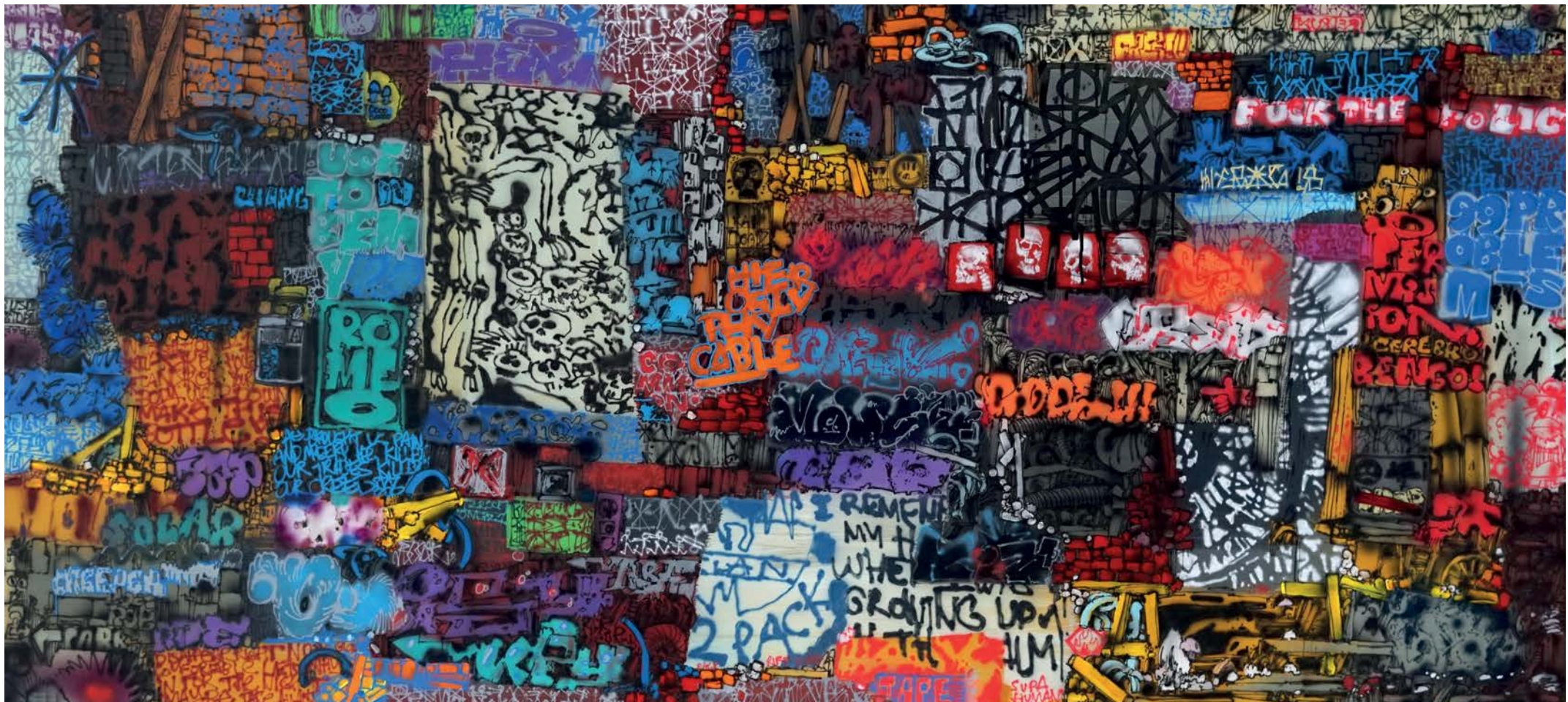
Periskop
kombinovaná technika
120 x 80 cm
6102

Hoek
airbrush a akryl na plátně
32 x 125 cm
2020

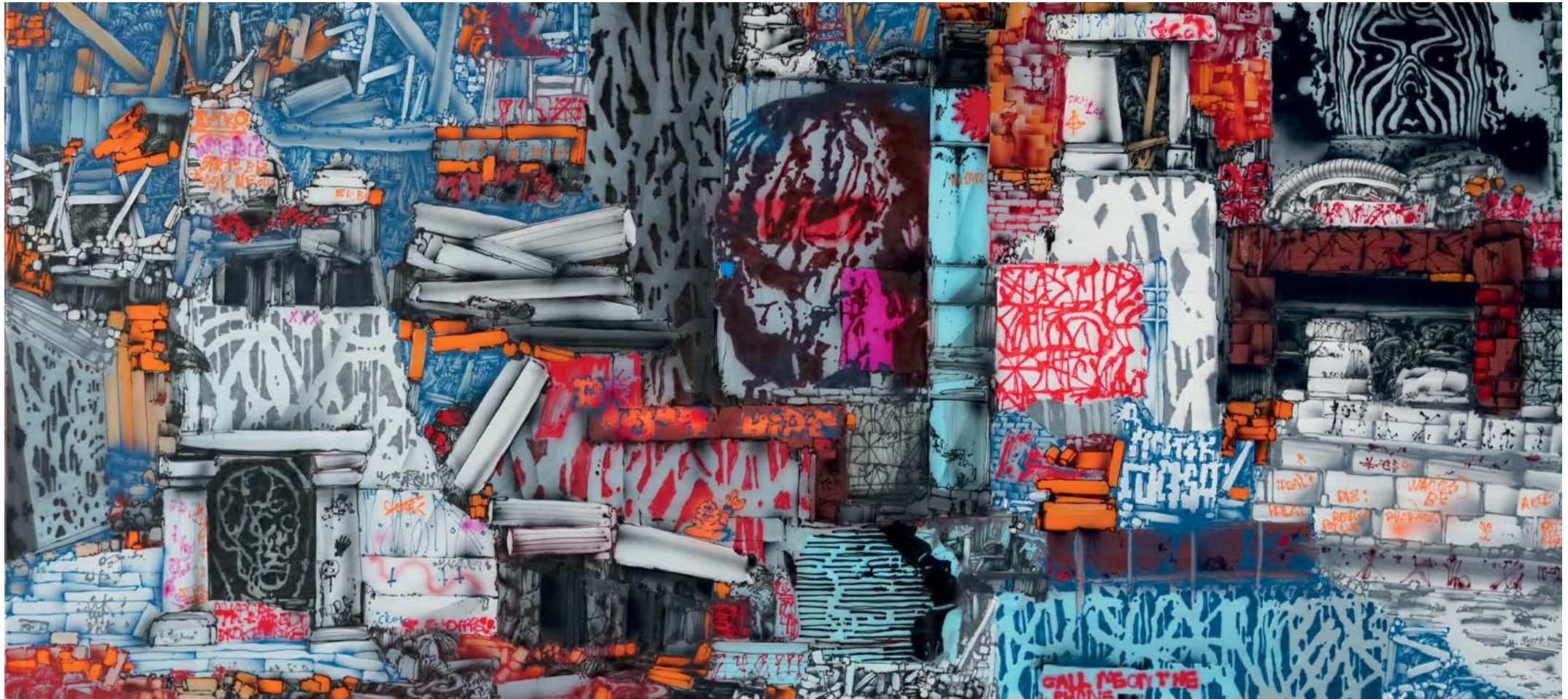
Dirty
airbrush a akryl na plátně
34 × 65 cm
2020

Wu
airbrush a akryl na plátně
90 × 200 cm
2020

Neviditelný
airbrush a akryl na plátně
90 × 200 cm
2020

TUBORG
ØL

Coca-Cola

OCCUPA
OCCUPAZIONE

FIRE

E

I SPEND
THE MOST
NIGHTS
TRYING TO
GET TO U

FRANK A

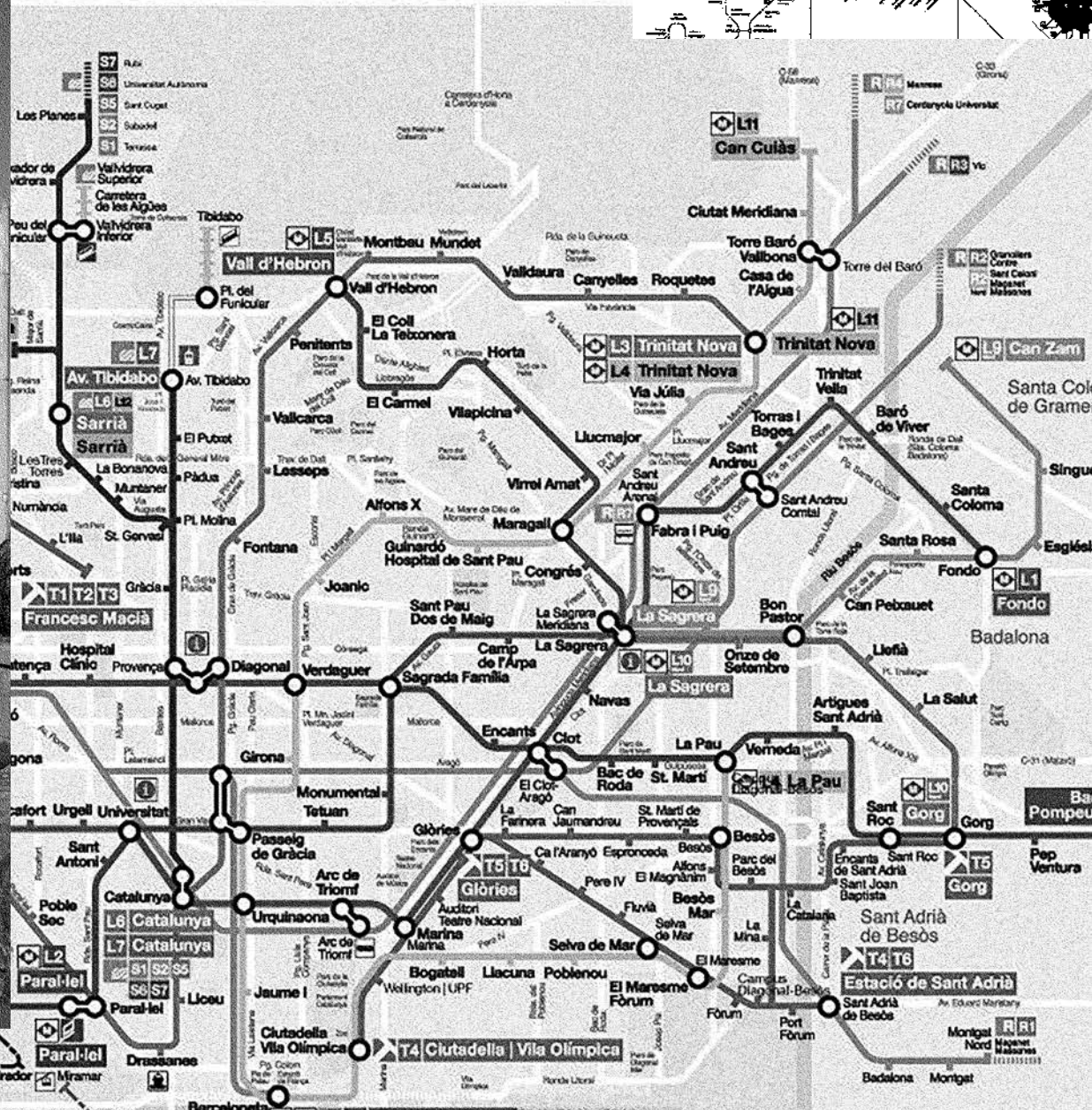
FREE
FREE POWER

Red de Metro

Metro Map

Codi Código Key

Estació de ferrocarril
Estación de ferrocarril
Railway station	Telèfonic
Teléfono
Cable car
Tren d'alta velocitat
Tren de alta velocidad
High Speed Train	Punt TMB d'informació
Punto TMB de Información
Information Point
Estació d'autobusos
Estación de autobuses
Bus station	Estació
Estación
Station
Estació marítima
Estación marítima
Ferry terminal	Estació terminal
Estación terminal
Terminus station
Aeroport
Aeropuerto
Airport	

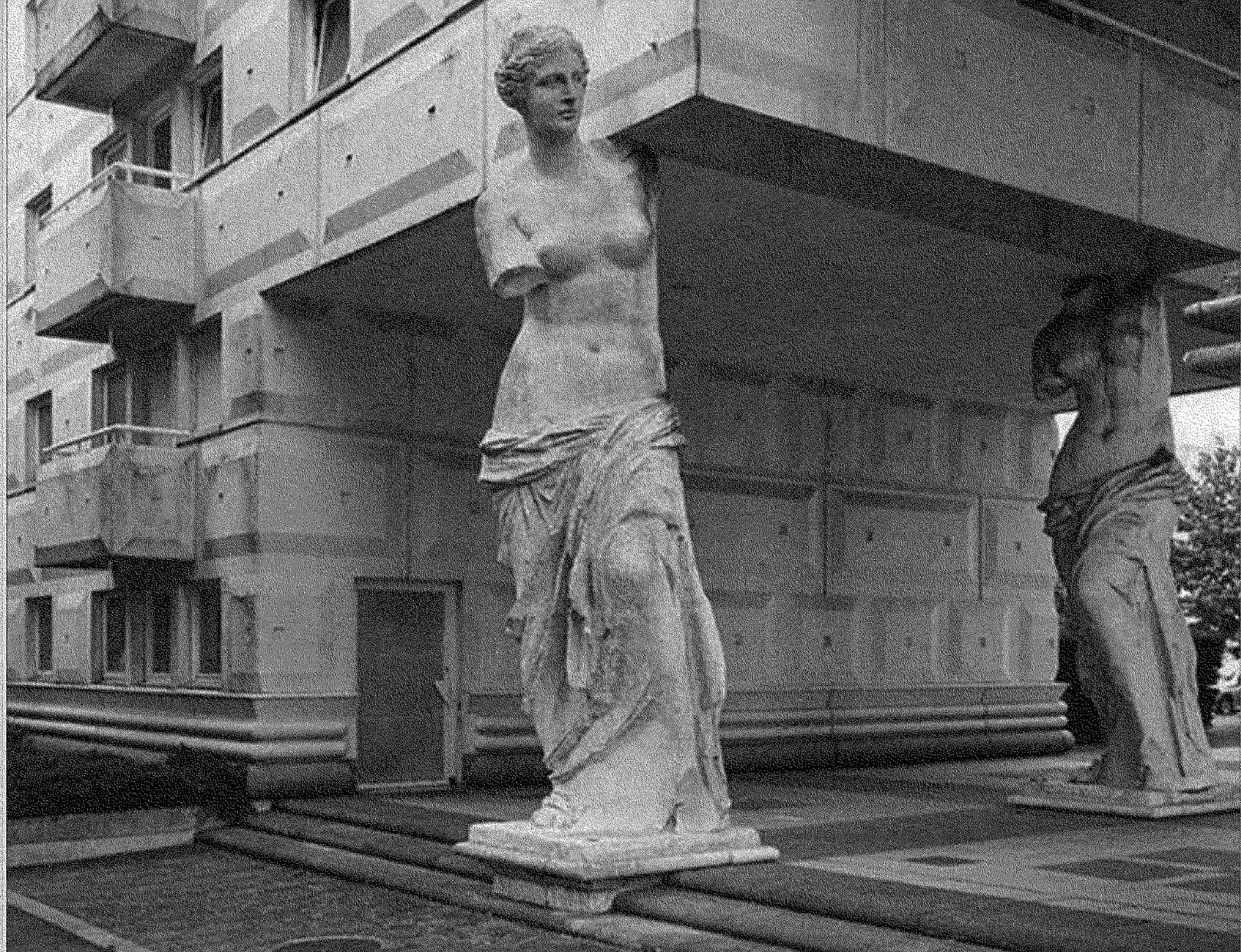

Tota la xarxa de metro de TMB és accessible, excepte les estacions següents:
 Toda la red de metro de TMB es accesible, excepto las siguientes estaciones:
 The entire TMB underground network is adapted, except the following stations:

Plaça de Sants
España
Urquinsena
Clot	Maragall
Verdaguer
Urquinsena
Jaume I
Ciutadella/Vila Olímpica
Espanya
Valcarca	Virrei Amat
Maragall
Verdaguer

Mar Mediterrània

ATM

Michal Škapa
P★LIS

Kurátor výstavy
Exhibition curator:
Radek Wohlmut
Texty Texts:

Radek Wohlmut
Grafický design
Graphic design:
Jan Matoušek

Překlad Translation:
Sylva Ficová

Fotografie Photos:
Tomáš Brabec,
Michal Škapa

Tisk Print:
Sprinter

Počet výtisků Print Run:
100

Vydal Published by:
Michal Škapa
Praha Prague
2020

www.michalskapa.cz